

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Fălești din 12 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, declarat de avocata Rodica Gaina, în numele inculpatului

*Cumpanici Petru Victor, născut la
15 octombrie 1980, originar și locuitor al s. Chetriș, r-nul
Fălești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>05.01.2016 – 12.02.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.02.2016 – 30.03.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.05.2016 – 20.07.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 12 februarie 2016, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Cumpanici Petru a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 12 februarie 2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 noiembrie 2015, orele 13.30, Cumpanici P., aflându-se la domiciliul socrului său, Diaconu G., în s. Chetriș, r-nul Fălești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict cu soția sa, Cumpanici D., în procesul căruia, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale unui membru al familiei, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea corpului, în rezultatul cărora aceasta a căzut jos, lovindu-se cu capul de patul din metal, după care, a apucat-o de picioare și a târât-o pe podea, cauzându-i leziuni corporale ușoare sub formă de traumatism cranio cerebral închis cu comotie cerebrală, contuzia țesuturilor moi ale capului în regiunea temporală, echimoze la ambele brațe și la coapsa stângă, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 221 D din 15.12.2015.

Inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța a conchis că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, are la întreținere 4 copii minori, se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate, iar anterior a comis infracțiuni similare.

Astfel, prin sentința din 12 februarie 2014, inculpatul a fost liberat de răspundere penală pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal – pe faptul maltratării soției, în stare de ebrietate, cu stabilirea pedepsei administrative sub formă de amendă, în temeiul art. 55 Cod penal, iar prin sentința din 30 ianuarie 2015, inculpatul a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal - pe faptul maltratării soției, în stare de ebrietate, la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa fiind executată integral.

Sanctiunea art. 201¹ alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

Având în vedere că inculpatul anterior a mai fost condamnat în temeiul aceluiași articol, totuși nu și-a făcut concluziile necesare, săvârșind aceeași infracțiune, scopul pedepsei penale nefiind atins, față de inculpat urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare, în limitele prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

3. Partea vătămată Cumpanici D. a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Apelanta a indicat că cu inculpatul s-au împăcat, acesta și-a făcut concluziile respective, i-a achitat prejudiciul cauzat, iar privarea de libertate a inculpatului lipsește familia de surse de întreținere.

3.1. A declarat apel și avocatul Odetta Dzicovscaia, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Apelanta a invocat că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, or, el a recunoscut vina în fapta incriminată, prin înaintarea cererii de examinare a cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer, a restituit prejudiciul material, și-a făcut concluziile respective, are la întreținere 4 copii minori, este unicul întreținător al familiei, familia sa având o situație materială foarte grea.

Necătând că anterior inculpatul a fost condamnat pentru o infracțiune similară, antecedentul penal este stins, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va atinge scopul legii penale și va asigura corectarea acestuia.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, dar se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vina prin înaintarea cererii de examinare a cauzei pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, s-a căit sincer, prezența la întreținerea acestuia a 4 copii minori.

Totodată prin sentința din 12.02.2014, a fost încetat procesul penal în privința lui Cumpanici P. în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal, el fiind liberat de răspundere penală în temeiul art. 55 Cod penal, cu stabilirea pedepsei contravenționale sub formă de amendă, iar la data de 30 ianuarie 2015, inculpatul a fost condamnat în temeiul art. 201¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa fiind executată de către inculpat la 15.05.2015.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa a fost stabilită inculpatului în limitele sancțiunii legii aplicate, fiind adecvată faptei comise de către inculpat, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La individualizarea pedepsei instanța de fond just a reținut că inculpatul anterior a mai comis 2 infracțiuni similare în privința soției sale, inițial procesul penal fiind încetat cu tragere la răspundere contravențională, ulterior ultimul fiind condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității, dar prin pedepsele stabilite nu s-a realizat scopul esențial de prevenire a comiterii de noi infracțiuni, fiind evident că inculpatul nu s-a reeducat și corijat, continuând săvârșirea faptelor similare.

Pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, fiind corect apreciată modalitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, cu executare reală, pedeapsa fiind corespunzătoare circumstanțelor stabilite, reeducarea și corectarea inculpatului fiind posibilă doar prin izolare de societate.

Sunt neîntemeiate argumentele invocate în apel, privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, or, restabilirea drepturilor lezate, precum și echitatea socială și corectarea vinovatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Criticile privind asprimea pedepsei aplicate inculpatului sunt nefondate, la aplicarea pedepsei penale instanța de fond conformându-se prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei, motivându-și suficient soluția luată sub aspectul neaplicării unei pedepse mai blânde.

5. Avocatul Rodica Gaina a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Recurenta a invocat că instanțele nu au ținut cont de condițiile de viață ale familiei inculpatului, că acesta este unicul întreținător al familiei, fiind angajat la muncă peste hotarele țării, având un venit considerabil pentru familie, are la întreținere 4 copii minori și soția, care nu este încadrată în câmpul muncii, unul din copii urmând a fi supus unei intervenții chirurgicale.

Partea vătămată nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, acesta fiind unicul ajutor al ei, în plan financiar și fizic, instanța de apel, în motivarea soluției sale, omițând să se expună asupra acestei solicitări.

Prin izolarea inculpatului de societate nu a fost restabilită echitatea socială, executarea reală a pedepsei cauzând suferințe atât inculpatului, cât și membrilor

familiei acestuia, care sunt privați de strictul necesar, de surse financiare necesare pentru supraviețuire și necesități.

Instanțele nu au indicat care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, date care caracterizează persoana inculpatului din punct de vedere negativ sau pozitiv, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei cu închisoarea.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor

din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Gaina împotriva sentinței Judecătoria Fălești din 12 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în privința inculpatului Cumpanici Petru Victor, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco